

December 1. szombat Jel 22,1-7, Zs 94. Lk 21, 34-36

„Vigyázzatok magatokra, ...virrasszatok szüntelenül és imádkozzatok!”

Keresve sem találhattunk volna jobb szakaszt az advent indításához!

„Vigyázzatok magatokra!” - köszönünk el gyakran az ismerősöktől, de igazából sem mi, sem akinek mondjuk, nem sokat tud kezdeni vele. Olyan, mint a „legyél jó!”

Az evangéliumi szakasz konkrét tartalmat közöl. Jézus tanítványai a közeli parúzia (eljövetel) várásban éltek. Telt múlt az idő és csak nem jelent meg a láthatáron Krisztus. Szükségessé vált az éberség fenntartása, az állandó türelemre buzdítás, a csendes remény és az optimizmusra bátorítás. Akik az Emberfiának visszatérését várják, azoknak meg kell őrizniük hitüket és nem hagyhatják, hogy evilági dolgok gyengítsék eszkatológikus éberségüket. (mámor = „elragadtatott boldogság”, tobzódás = „túlzott mértékben élés valamivel”)

Meg kell őrizni az evangéliumot, tovább kell adni és tudatában lenni annak, hogy Jézus tanítványaival van a világ végezetéig.

Nem szabad aggodalmaskodni a világ dolgai miatt, nem szabad elmerülni a mindennapi élet gondjaiban. Milyen időszerű!!!... Akit csak a földi élet és az élvezet érdekel, annak nincs ereje, hogy „ama napra” gondoljon.

Feladatunk a virrasztás, a készenlét, az imádság, az Istenre figyelés.

Szüntelen, minden időben! Elkezdődik az advent (Úrjövetel). Emlékezünk az ősi várakozásra, gondolunk a közelgő Karácsonyra, és nem feledkezhetünk meg Istennel való legszemélyesebb találkozásunkról, melynek sem a napját sem a percét nem ismerhetjük, de bármikor meglephet bennünket.

Induljunk tiszta lappal, megújított hűséggel! Ha naponta segítségül hívjuk a testvéri gondolatokat, ha készségi tesszük az akármit csinálás közben is Jézussal levést, akkor sikeres lesz készülődésünk és jézusi az életünk.

Horváth. Józsi (Tata)